

Sveriges Nötköttproducenter (SNP) – den enda organisationen som bara jobbar för nötkött, där alla nötköttproducenter, oavsett produktionsinriktning eller omfattning, kan vara med.
www.notkottsproducenter.se

Carina Johansson,
verksamhetsledare
070-300 48 55
kansli@notkottsproducenter.se

Osannolika utbetalningar och ett verk i kris

Många, många är de lantbrukare som vintern och våren 16/17 har kliat sig i huvudet, slitit resterna av sitt hår i förtvivlan och undrat vad Jordbruksverket egentligen håller på med.

Det kommer odaterade brev med information om betalningar som gjorts, eller kanske kommer att göras – lite oklart vilket. Det kommer vykort som påtalar att SJV fått många telefonsamtal om sagda brev, men att vi inte behöver ringa och fråga, för breven handlar om utbetalningar som redan gjorts – i alla fall i de flesta fall. Och vi får de vanliga breven om förändringar som gjorts, eller inte gjorts, i blocken, men som inte heller betyder något när det kommer till kritan eftersom förändringarna är så små.

Det enda vi INTE fått är alla våra pengar – och inte ens det kan man vara riktigt säker på, eftersom många av de delbetalningar som gjorts grundar sig på beslut som ännu inte är tagna – varför slutsumman fortfarande är höjld i dunkel och det alltså inte går att säga om vi fått allt vi, eventuellt, är berättigade till...

JAG FRÅGADE vid en konferens om Naturbetesmarker i mars chefen för utbetalningsenheten, Anders Egonsson, varför SJV inte har hört av sig med en ursäkt, eller åtminstone någon sorts förklaring, till de som drabbats värst. Svaret blev lite raljerande att om SJV skulle behöva skicka brev också så skulle pengarna ha kommit ännu senare.... Uppenbarligen vet inte den ena avdelningen på SJV vad den andra gör.

Raljera går ju – men den här röran är ett av de allvarigaste hoten mot utvecklingen av ett hållbart lantbruk i Sverige. Lantbrukarkårens förtroende för Jordbruksverket är i botten och den som inte förstår att det här påverkar både investe-

Försenade utbetalningar är ett av de allvarigaste hoten mot utvecklingen av ett hållbart lantbruk i Sverige.

FOTO ANN CHRISTIN OLSSON

ringsvilja och framtidstro befinner sig långt från verkligheten. Naturbetesföreningen, med ordförande Torbjörn Eriksson i spetsen, kallar i ett öppet brev till Sven-Erik Bucht oförmågan att betala ut miljöersättningarna för "Det största hotet mot naturbetesmarkerna". Som vi alla vet är det meningen att fungera precis tvärt om.

Eskil Erlandsson ställde i riksdagen i maj en fråga till Bucht om vad regeringen gör för att styra upp situationen och fick till svar att regeringen anser att SJV har de resurser de behöver för att kunna slutföra arbetet med införandet av den nya jordbrukspolitiken.

Det rimmar mycket illa med vad ovan nämnde Anders Egonsson sade till oss konferensdeltagare. Enligt Egonsson beror den röra vi upplever nu på att den nya jordbrukspolitiken blev så försenad och att myndigheten därför inte

kunnat få alla de system på plats som behövs för att administrera såväl utbetalningar som beslut om investeringsstöd med mera. Det innebär i så fall en uppenbar risk att det här kommer att upprepas när CAP ska förändras nästa gång, påpekade jag, vilket Egonsson också höll med om.

– Det föreligger en uppenbar risk att det blir så, var hans ordagranna svar. Han lade dessutom till att Jordbruksverket själva har fått låna pengar för att kunna klara sin verksamhet under året som gått. Man tar sig för pannan.

Att Jordbruksverkets sätt att hantera, eller inte hantera, utbetalningarna av stöd och ersättningar till lantbruket inte har blivit hett stoff för landets stå-uppare är märkligt. Men förmodligen begriper inte ens Peter Wahlbeck tillräckligt mycket för att våga ge sig på frågan. Parallellt till Tage

Danielsson och hans monolog om kärnkraftsolyckan i Tjernobyli, som var så osannolik att den förmodligen aldrig ens hade hänt, är uppenbar. En snar slututbetalning av samtliga lantbruksstöd känns mycket osannolik, vad Bucht än säger.

ATT I DETTA sammanhang ta upp det som står i Livsmedelsstrategin om förenklingar och vikten av att Sveriges lantbruk ska kunna vara konkurrenskraftigt känns nästan lite som att skjuta mot ett öppet mål. Men det måste göras – för det som står i Livsmedelsstrategin är i grunden bra.

Vad vi undrar är när och hur det ska omvandlas till verkstad?

Och, ja, just det ja: **NÄR FÅR VI VÅRA PENGAR?** ■

ANNA JAMIESON,
styrelseledamot Sveriges
Nötköttproducenter